

Edward Krause, Aleksander Różycki

Skęczniew, gm. Dobra, woj.
konińskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 9, 208

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SKĘCZNIĘW, gm. Dobra
woj. konińskie
Stanowisko 2

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P. P. PKZ
w Poznaniu

Badania wykopaliskowe prowadził mgr Edward Krause, magnetyczne i elektro-oporowe mgr inż. Aleksander Różycki. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna z VII-VIII w.; 2 połowy XI-XII w., ślady osadnictwa ludności kultury łubzyckiej z okresu Hallstatt C oraz kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest na dużym wyraźnie wykształconym cyplu terasy nadzalewowej Warty, między wsiami Skęczniew i Młyny Strachockie. Od strony południowej i południowo-wschodniej stanowisko otoczone podmokłymi łąkami doliny zalewowej Warty, od północnego wschodu starorzeczem. Stanowisko położone jest całkowicie w obrębie warstwy zalewowej projektowanego zbiornika wodnego "Jezioro" na rzece Warcie.

Wykopaliska poprzedzono wykonaniem planu sytuacyjno-wysokościowego, planigrafii szczegółowej materiału powierzchniowego, badaniami magnetycznymi i elektro-oporowymi oraz pracami wiertniczymi. W wyniku tych prac stwierdzono, że stanowisko jest bardzo zniszczone, a obiekty nieruchome słabo zachowane w dużym rozproszeniu i głównie w partiach spągowych. Zdecydowało to o badaniu stanowiska wykopami rozproszonymi. W sumie wytyczono i zbadano 25 wykopów o łącznej powierzchni 511 m².

Wynikiem badań było odkrycie 69 obiektów nieruchomych, głównie wczesnośredniowiecznych lub nieokreślonych z powodu braku materiału zabytkowego. Odkryte obiekty to głównie paleniska kamienne, jamy różnej funkcji oraz pozostałości obiektów mieszkalnych. Na szczególną uwagę zasługuje obiekt 32 będący pozostałością półziemianki z 2 połowy XI-XII w. o wymiarach od 5 x 8 m. Wewnątrz obiektu stwierdzono obecność glinianego pieca kopułkowego, znaleziono także przeszło 2 tys. ułamków naczyń, około 300 kości zwierzęcych, nożyk żelazny.

Ze wszystkich wykopów stanowiska zebrano nieco ponad 7 tys. ułamków naczyń głównie wczesnośredniowiecznych ręcznie lepionych oraz gorą i całkowicie obtaczanych, przeszło 600 kości zwierzęcych, kilka wyrobów metalowych /noże/ i glinianych /przędliki, ciężarek tkacki/.

Materiały znajdują się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej P. P. PKZ w Poznaniu.

Badania zakończono.